

at han, der henhører under denne Klasse af uheldig stillede kasserede Soldater, kunde faae en Understøttelse, og indsendte derfor i Februar 1883 et Andragende til Finantsministeriet derom, ledsaget af Anbefalinger fra Sogneraadet og Sognepræsten samt Lægeattest, hvilke ere vedlagte hans nu indgivne Andragende. Under 19de Juli 1883 erholdt han imidlertid det Svar, at Ministeriet, i Henhold til samtlige foreliggende og indhentede yderligere Oplysninger, ikke kunde anerkjende ham berettiget til Forsjorgelse som Invalid, og han henvender sig derfor nu til Rigsdagen med Bøn om, at den vil tage sig af Sagen og kraftig understøtte den, idet han antager, at de fremsendte Attester ville være fyldestgjørende til at fremkalde en moralsk Overbevisning om, at hans daarlige Helbred er en Følge af de Anstrengelser og Strabadser, som Krigen i 1864 medførte for ham. Han oplyser i saa Henseende om, at han som menig Soldat stod i Dannevirkestillingen og blev der angreben af en Lungebetændelse og indlagt paa Lazarethet i Slesvig, hvorfra han, knap helbredet, blev udfreven nogle Dage før Stillingens Rømning og gjorde Tilbagetoget med til Sønderborg, hvortil han naaede i en høist forkommen Tilstand. Han angiver, at han aldrig har kunnet forvinde denne Sygdom, men er stadig gaaet og gaar endnu med et nedbrudt Helbred. Skjøndt svag og lidende forblev han i Tjenesten til Krigens Slutning, da han blev permitteret; men, da han indkaldtes i 1868, erklæredes han for utjenstdygtig, blev kasseret og hjemsendt. Han fremhæver, at han, førend han blev Soldat, nød et godt Helbred, men at han siden den Tid næsten hvert Aar har havt et strengt Sygeleie, saa at han ikke kan udholde Arbejde og ved den mindste Anstrengelse bliver syg. Efter Krigen fik han Ansættelse ved Grændsetoldgensdarmetiet, men, da han ikke kunde taale Tjenesten, navnlig Nattevagterne, søgte han sin Afsked og har siden den Tid kummerlig ernæret sig og Familie paa en Husmandslob og ved Dreierprofessionen. Hans jævnlige Sygdoms-ansald i Forening med en talrig Børneslød (5 Børn) har imidlertid bragt ham Aar for Aar dybere i Armod og Gjæld, saa at han frygter for at komme til at lide Nød. Han bemærker, at han fuldt vel indser, at den Understøttelse, hvorefter han ansøger, ikke tilkommer ham som nogen Ret, men han haaber, at den vil blive tilstaaet ham af Billighedshensyn, da han formener, at det i Virkeligheden er ligesaa byrdefuldt at miste sit Helbred under Krigen som et eller flere Lemmer.

Udvalget vilde finde det meget billigt, at der blev tilstaaet de Krigere, som ved deres Deltagelse i Landets Forsvar maa skjønnes at have faaet deres Helbred mere eller mindre svækket, en mindre aarlig Understøttelse. Man foreslaar forsaavidt Andragendet henvist til Finantsministerens nærmere Overveielse.

4. Fra Skrivelaerer N. Fischer i Horsens om Understøttelse til Hjælp til vedblivende Udarbeidelse og Udgivelse af tidssvarende Forskrifter til Brug for Skolen og Hjemmet. (Sndbragt den 12te Oktober 1883 af Folkethingmanden for Odense Amts 6te Valgfreds, Søjmarf.)

Andrageren oplyser om, at han i 30 Aar udelukkende har beffæstiget sig med Skriveundervisning og Udgivelsen af Forskrifter, samt at den af ham udarbeidede Skrivemethode har vundet ikke alene indenlandske, men ogsaa udenlandske Skolemænds Bifald, ligesom der ved de af Danmarks Lærereforening foranstaltede Udstillinger af Undervisningsmateriel er blevet tilkjendt hans Methode og Forskrifter Hædersdiplom og Medaille. Da Kirke- og Undervisningsministeriet, hver Gang Andrageren har ansøgt det om en lille Understøttelse, har svaret ham, at Ministeriet ikke havde Midler dertil, henvender han sig nu til Folkethinget for ved dettes Medvirkning at erholde en saadan til Fortsættelse af sin Virksomhed. Ansøgeren er varmt anbefalet af flere Skolemænd.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.